Κόσμια και.. μη

Επιμέλεια **ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ**

Η\Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ ΣΕ ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ ΠΡΟΟΔΟΥ ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ

Καινούργιος Χρόνος με καινούργιο «Κόσμο»

Οταν πριν οκτώ μήνες δέχτηκα την πρόσκληση τού εκδότη, Σπύρου Χαραλάμπους, να επιστρέψω στον «Κόσμο» 15 μήνες μετά την παραίτησή μου, σάς διαβεβαιώ ότι δεν το έκανα για χρήματα ή δόξα, επειδή είχα άλλες προτάσεις για χρήματα και η δόξα πάντα βρισκόταν πολύ χαμηλά στις προτεραιότητές μου. Η πρόσκληση τού Σπύρου ήταν περισσότερο πρόκληση και την αποδέχτηκα επειδή η εφημερίδα μας είχε περάσει από σαράντα κύματα το 2012 με εσωτερικά προβλήματα και από τον αθέμιτο ανταγωνισμό. Επρεπε οπωσδήποτε να βοηθήσω την εφημερίδα στην οποία αφιέρωσα σχεδόν το ένα τρίτο τής ζωής μου και πίστευα ότι κάτω από ορισμένες συνθήκες με ριζικές αλλαγές θα μπορούσε ν' ανακάμψει.

Το ότι τα παροικιακά ΜΜΕ και ειδικά ο Τύπος περνούν κρίση δεν το συζητάμε, αλλά διαφωνώ με τα αίτια τής κρίσης που προβάλονται για να δικαιολογήσουν τις λανθασμένες ενέργειες εκδοτών και αρχισυντακτών που ακόμη δεν μπορούν να καταλάβουν ότι η κατάσταση έχει αλλάξει ριζικά και αμετάκλητα τα τελευταία 20 και πλέον χρόνια. Δεν συμφωνώ με τη δικαιολογία ότι μειώθηκαν οι αναγνώστες των εφημερίδων επειδή πεθαίνουν πολλοί συμπάροικοι κάθε χρόνο, αφού οι 9 στους δέκα αποβιώσαντες είχαν σταματήσει να διαβάζουν εφημερίδες προ πολλού και μάλλον θα ευημερούσαμε αν αγόραζαν εφημερίδα κάθε μέρα όλοι οι δεκάδες χιλιάδες ζωντανοί...

Το βασικό πρόβλημα είναι πως οι 40ρηδες και 50ρηδες στις δεκατίες τού '80 και '90 που εργάζονταν και αγόραζαν τις παροικιακές εφημερίδες κάθε μέρα, σήμερα είναι συνταξιούχοι που δεν μπορούν να διαθέσουν $20 δολάρια τη βδομάδα για τις εφημερίδες μας, ενώ αντιμετωπίζουν και προβλήματα υγείας. Επέλεξαν, λοιπόν, να γίνουν συνδρομητές σε ελληνικά κανάλια τηλεόρασης, με δυσάρεστες συνέπειες για τη σωστή ενημέρωσή τους και για τα παροικιακά ΜΜΕ.

Ομως, παρόλα αυτά, υπάρχουν χιλιάδες συμπάροικοι που θα μπορούσαν ν' αγοράσουν τις εφημερίδες μας και δεν το κάνουν επειδή δεν τους εμπνέουν και αυτό είναι το σφάλμα εκδοτών και αρχισυντακτών που όταν παρουσιάστηκε το πρόβλημα από τη δημογραφική αλλαγή και τον ανταγωνισμό από τα ελληνικά κανάλια τηλεόρασης επέλεξαν τη λανθασμένη λύση. Αντί να προσφέρουν ποιότητα στον αναγνώστη για να τον κάνουν πελάτη, όπως συμβαίνει με οποιοδήποτε άλλο προϊόν, τού πούλησαν ποσότητα σε σελίδες και εκδόσεις, επειδή η ηλεκτρονική τεχνολογία τούς επέτρεπε δωρεάν αντιγραφή ειδήσεων και άρθρων από το διαδίκτυο και φθηνή σελιδοποίηση.

Αυξήθηκαν, λοιπόν, οι εκδόσεις και σελίδες των παροικιακών εφημερίδων, αλλά οι αναγνώστες περιφρόνησαν τούς τόνους χαρτί και τις καθημερινές εκδόσεις με φρου φρου και αρώματα χωρίς ποιότητα, αλλά και επειδή δεν προλαβαίνουν να διαβάζουν κάθε μέρα δεκάδες σελίδων!

«Ο Κόσμος» παρασύρθηκε σ' αυτό το μονοπάτι με ολέθρια αποτελέσματα, αλλά δεν χρεοκόπησε, ούτε έχασε έστω μια έκδοση και στέκεται όρθιος και μαχόμενος. Με όλα αυτά υπόψη άρχισε ένας διάλογος τού Σπύρου Χαραλάμπους με τα στελέχη τού «Κόσμου» και είχα την ευκαιρία να προβάλω τις προτάσεις μου. Πρώτη ήταν ν' αναβαθμίσουμε ποιοτικά την εφημερίδα μας επιστρατεύοντας εκλεκτούς συνεργάτες όπως τον Γιάννη Δραμιτινό, τον Χρήστο Μπελέρχα και τη Σοφία Καθαρείου, ενώ επανήλθε ο Γιώργος Τσερδάνης για να βοηθήσει την προσπάθεια. Αμεσο αποτέλεσμα τής ποιοτικής αναβάθμισης τού «Κόσμου» ήταν ν' αυξάνονται καθημερινά οι πωλήσεις.

Ομως, το μεγάλο πρόβλημα κατά τη γνώμη μου ήταν οι τέσσερεις εκδόσεις τού «Κόσμου», επειδή είναι φανερό από τις πωλήσεις ότι η παροικία δεν θέλει και δεν χρειάζεται εφημερίδα κάθε μέρα, αφού οι συμπάροικοι ακούν τις ειδήσεις στο ραδιόφωνο, ή στην τηλεόραση. Αλλωστε, πρέπει να σάς πω ότι η χρυσή εποχή τής εφημερίδας μας ήταν με δύο εκδόσεις, γι' αυτό ύστερα από πολλές συζητήσεις ο εκδότης πήρε τη δύσκολη απόφαση να μειώσουμε τις εκδόσεις τού «Κόσμου» στην Τρίτη και Παρασκευή, ικανοποιώντας αυτό που απαιτούν οι αναγνώστες μας.

Από σήμερα, λοιπόν, η εφημερίδα μας θα κυκλοφορεί μόνο κάθε Τρίτη και Παρασκευή και κάποιοι ίσως το θεωρήσουν ένα βήμα πίσω, όμως για τον «Κόσμο» και τους αναγνώστες του ασφαλώς είναι ένα άλμα που εξασφαλίζει το μέλλον του. Οχι μόνο επειδή δεν θα είστε υποχρεωμένοι ν' αγοράζετε κάθε μέρα εφημερίδα με το σχετικό μεγάλο κόστος, αλλά και γιατί εμείς θα έχουμε τον χρόνο να ετοιμάζουμε δύο καλαίσθητες ποιοτικές εκδόσεις που θα καλύπτουν όλη την εβδομάδα με ενδιαφέρουσα ύλη και όχι ανοησίες για να γεμίσουν όπως όπως οι σελίδες τους.

Με τον καινούργιο χρόνο, φίλοι μου, θα έρθει στο σπίτι σας και ένας καινούργιος «Κόσμος», επίκαιρος, ενδιαφέρων, δυναμικός και όπως πάντα κοντά στον αναγνώστη, κοντά στην παροικία, κοντά στην Αυστραλία και κοντά στην Ελλάδα μας.

Εγώ, απ' αυτή τη γωνιά τής εφημερίδας μας εύχομαι ο καινούργιος χρόνος που αρχίζει αύριο να φέρει μαζί του την ειρήνη και αγάπη στον κόσμο, την ομόνοια και ανάπτυξη στην παροικία και υγεία με ευτυχία στο σπιτικό σας.

ΠΑΚΤΩΛΟΣ

Εναν πακτωλό ξόδευσαν πριν τα Χριστούγεννα και συνεχίζουν μέχρι σήμερα οι πολίτες τής Αυστραλίας που κυριολεκτικά έχουν αφηνιάσει αν κρίνω από τις εικόνες που προβάλει η τηλεόραση και ερωτώ πού βρέθηκαν οι δεκάδες δισεκατομμύρια δολάρια που πήγαν στα ταμεία των καταστημάτων και δικαιολογημένα πανηγυρίζουν οι ιδιοκτήτες τους;

Τα δισεκατομμύρια δολάρια στις τσέπες των καταναλωτών δεν τα έβαλε η ομοσπονδιακή κυβέρνηση των τριών μηνών, αλλά η συνετή οικονομική πολιτική των Εργατικών κυβερνήσεων από το 2007 μέχρι το 2013. Αν ο Κέβιν Ραντ δεν είχε σώσει την Αυστραλία από την παγκόσμια οικονομική κρίση, δεν θα βλέπαμε ουρές ευπορων καταναλωτών έξω από τα καταστήματα, αλλά έξω από τα συσσίτια και τις φιλανθρωπικές οργανώσεις, όπως συμβαίνει σε άλλες χώρες, όνομα και μη χωριό.

Για το καλό τής Αυστραλίας και των πολιτών της, εύχομαι να συνεχιστεί αυτή η ευημερία και το 2014, αλλά με Θησαυροφύλακα τον αλαζονικό Τζο Χόκεϊ, επιτρέψετέ μου ν' αμφιβάλω.

ΚΑΚΟΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

Μια οικογένεια προσφύγων συμπαροίκων μας ετοιμάζεται να επιστρέψει στη ρημαγμένη πατρίδα όχι επειδή δεν μπορούν να εργαστούν οι γονείς, αλλά γιατί δεν μπορούν ν' αντιμετωπίσουν το κόστος $15.000 και πλέον για να φοιτήσουν τα τέσσερα παιδιά τους σε δημόσια σχολεία! Από την μύγα ξύγκι θέλει να βγάλει η πολιτειακή κυβέρνηση χρεώνοντας χιλιάδες δολάρια τα παιδιά προσφύγων οι οποίοι δεν έχουν διαθέσιμα τέτοια τεράστια ποσά.

Ομως τί κάνουν οι φορείς μας; Καμιά διαμαρτυρία γι' αυτή την απάνθρωπη συμπεριφορά τής κυβέρνησης, ενώ θα έπρεπε να είχαν ξεσηκωθεί και να χρησιμοποιήσουν την καθόλου ευκαταφρόνητη δύναμη τής ελληνικής μειονότητας στην Αυστραλία.

Τα παιδιά των προσφύγων δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να γίνονται αντικείμενο εκμετάλλευσης από τους πολιτικούς και δεν πρέπει να τους το επιτρέψουμε. Η υγεία και παιδεία όλων των παιδιών τού κόσμου δεν θα πρέπει να είναι διαπραγματεύσιμη.

ΙΔΙΩΤΙΚΕΣ ΑΣΦΑΛΕΙΕΣ ΥΓΕΙΑΣ

Μπούμεραγκ θα γίνουν οι αυξήσεις στα ασφάλιστρα που ανακοίνωσαν με την έγκριση τής ομοσπονδιακής κυβέρνησης οι ιδιωτικές ασφάλειες υγείας και θα τις πλήξουν στο δόξα πατρί, αν πιστέψουμε τις προβλέψεις ότι 300.000 ασφαλισμένοι θα εγκαταλείψουν την ιδιωτική ασφάλιση ή θα την υποβαθμίσουν επειδή δεν μπορούν ν' ανταποκριθούν πια στο μεγάλο κόστος τής πλήρους κάλυψης.

Δεν χρειάζεται να είσαι τέρας ευφυίας για να προβλέψεις ότι υπάρχουν όρια αντοχής για τους καταναλωτές στις επιδρομές που δέχονται οι τσέπες τους, επειδή είναι όμηροι κάποιων επιχειρήσεων, όπως τις ασφάλειες, τις τράπεζες, τις πετρελαϊκές εταιρείες, τα σουπερμάρκετ και πάει λέγοντας που μάς παίρνουν όσα τους λείπουν με τις ευλογίες αν όχι και την ενθάρρυνση των πολιτικών.

Οι κυβερνήσεις πληρώνουν εκατομμύρια δολάρια κάθε χρόνο σε διάφορες επιτροπές που δήθεν πρέπει να προστατεύουν τον καταναλωτή, ενώ βασικά είναι χάρτινοι τίγρεις χωρίς δόντια αφού δεν έχουν την υποστήριξη των νόμων. Μόνον όταν ο εργαζόμενος ζητά αύξηση μερικών δολαρίων για το γάλα των παιδιών του πρέπει να πάει ικέτης στο αρμόδιο δικαστήριο γονατιστός, ενώ είναι απροστάτευτος μπροστά στην ασυδοσία και απληστία των μεγάλων επιχειρήσεων. Αυτό, φίλοι μου, το λένε... ελεύθερη αγορά!

ΠΟΙΗΣΗ

Τυχερός

Ανεμοδέρνουν μέρα νύχτα απάνου
σε στύλους σταυροσήμαδα φτερά σου,
να γελιέσαι πως είναι η Ελλάδα ο τόπος.
Μα δίπλα τ' αγκαλιάζει να τα σπάσει
του ξένου η αστερομάτισσα κατάρα.
Αν φαρμάκωνε μόνη τον αέρα,
ίσως, ραγιά να ξύπναες κάποιαν ώρα:
«Στη χώρ' αυτή που τήνε λέω δικιά μου
ξένος είμαι και τυχερός που ζω!»
(Κώστας Βάρναλης)

ΚΑΛΟΟ!

Ένας ιερέας πεθαίνει και βρίσκεται στην είσοδο του Παραδείσου. Μπροστά του βρίσκεται ένας τύπος με μαύρο γυαλί, τζιν παντελόνι, φανταχτερό πουκάμισο και μυστήριο ύφος. Έρχεται ο άγιος Πέτρος και ρωτάει τον πρώτο:

«Ποιος είσαι, τέκνο μου;»

«Ο Μητσάρας να πούμε. 40 χρόνια ταξί, πρώτος στην πιάτσα Βαρδάρη-Λαχαναγορά, βασικά.»

«Έλα, τέκνο μου», λέει ο άγιος Πέτρος. «Πάρε αυτή τη μεταξωτή ρόμπα με τα χρυσά κοσμήματα και έλα στο βασίλειο των Ουρανών...»

Ο Μήτσος περνάει στον Παράδεισο και έρχεται η σειρά του ιερέα.

«Είμαι ο πατήρ Ιωσήφ Αγγελίδης, 40 χρόνια στην ενορία της Ιεράς Μητροπόλεως Ανω Παναγιάς».

«Πάρε, τέκνο μου», λέει ο άγιος Πέτρος, «αυτή τη βαμβακερή ρόμπα και προχώρησε κι εσύ στο Βασίλειο των Ουρανών».

«Μα γιατί», απορεί ο ιερωμένος. «Γιατί μετάξια και χρυσάφια στον ταξιτζή και σε μένα ένα απλό βαμβακερό;»

«Κοίταξε τέκνο μου», του λέει ο άγιος Πέτρος. «Σ' εμας εδώ μετράει το αποτέλεσμα. Όταν εσύ κήρυττες, το ποίμνιο κοιμόταν. Όταν οδηγούσε ο Μήτσος όμως, οι επιβάτες έκαναν την προσευχή τους.»

ΑΚΟΜΗ ΕΝΑ:

Πως λένε οι Τούρκοι το ελικόπτερο;

«Σαματά κουνούπ!»